

Robert Wall er redaktør af "The Military Balance" og medarbejder ved International Institute for Strategic Studies (IISS). Nedenstående artikel er skrevet af Robert Wall og lagt op på IISS hjemmeside den 9. juni 2023. FOUAT har fået tilladelse til at oversætte og distribuere artiklen til foreningens medlemmer.

Produktion af forsvarsmateriel: er begrebet "just-in-time" blevet til "lige netop for sent"?

Ud fra forløbet af krigen i Ukraine kan man konkludere, at slanke forsyningskæder (just-in-time) i relation til militære forsyninger ikke er så attraktive i en tid med konflikter end i de er i fredstid. Dette forhold kan bidrage til den største re-evaluering hvad angår tilvejebringelse af forsvarsforsyninger i de seneste 30 år.

I fredstid er parolen, at man med slanke forsyningsystemer kan tilvejebringe alle mulige militære systemer og dertil hørende forsyninger til lave omkostninger. Det gør man gennem en stram lagerstyring samt lidt overskydende infrastruktur på produktionssiden. Sammen med de problemer, der rent forsyningsmæssigt var forårsaget af COVID-19-pandemien, demonstrerer krigen i Ukraine imidlertid over for det amerikanske forsvarsministerium (Department of Defense (DoD)) og andre forsvarsinstitutioner, at visse ekstra udgifter til deres forsvarsindustrier godt kunne have været nødvendige at bære – og det kan faktisk vise sig livsvigtigt. Dette gælder især for Washington, når man ser på mulige konfrontationer med Kina. Dette perspektiv sætter fart på de seneste bestræbelser på at kigge efter nye typer leverandører, der agerer mere smidigt, mere innovativt og er villige til at tage risici.

Det er tid nu at vågne op m.h.t. "just-in-time" princippet

Det, der udfolder sig, kan være den største revurdering af de forsvarsindustrielle behov siden tidspunktet efter den kolde krig i 1993, hvor daværende amerikanske viceforsvarsminister William Perry var vært for en såkaldt 'Sidste nadver' for kontraktcheferne for større amerikanske forsvarsindustrier. Der advarede han om, at nedskæringer i forsvaret betød, at industrien måtte konsolidere sig. Det var startskuddet til udformningen af den nuværende amerikanske forsvarsindustri basis. Med afslutningen på den kolde krig, bevægede Pentagon sig væk fra at opretholde dyre lagre og adopterede dermed forretningsverdenens just-in-time forsyningsmodel for på den måde at hjælpe med til at generere en fredsidevidende.

Men DoDs viceforsvarsminister for indkøb og bæredygtighed, Bill LaPlante, siger, at Ukraine-konflikten og andre faktorer har sat fokus på svaghederne ved nogle af disse tankegange. Sagen er, at de kan virke hæmmende for den indsats, der skal til for at øge produktionen. Som indkøbschef i Pentagon har LaPlante kaldt et skifte væk fra en just-in-time tilgang 'noget, der er essentielt for den fremtidige krigsførelse.'

Samme tone slog Generalløjtnant i US Air Force, Michael J. Schmidt an. Han er chef for Joint Program Office for F-35 kampflyene. "Når man benytter en just-in-time mentalitet fungerer den meget godt som forretningsmodel i den kommercielle industri. Det gør den fordi den holder omkostningerne nede, og minimerer en masse operationelle risici." Det sagde han i en tale ved en samling i US Navy League. Der argumenterede general Schmidt for, at militæret skal finde ud af, hvad der kan regnes som tilstrækkelig modstandskraft i forbindelse med en fremtidig konflikt.

At opbygge masse

I en årrække har vestlige regeringer talt med deres leverandører om, hvad den minimale produktionshastighed kunne være, altså den hastighed, der netop kunne holde produktionslinjer åbne, uden at der blev købt meget af det der blev produceret. Nu kæmper regeringer og producenter for at øge volumen. Penta-

gon har i år oprettet en såkaldt Joint Production Accelerator Cell. Den har til formål at gøre industrien i stand til at øge output hurtigere og billigere.

Ifølge Lockheed Martins administrerende direktør James Taiclet, har virksomheden øget produktionen af Patriot PAC-3 interceptor-missil fra 450 sidste år til 550 i 2026 – en stigning på mere end 20 % på tre år. Også i 2026 skal produktionen af Javelin anti-panserværnsvåben øges til 3.500 enheder, i øjeblikket ligger den på 2.000. Produktionen af Himars-affyrede Guided Multiple Launch Rocket System (GMLRS) vil stige med 40 % til 14.000 raketter.

"Vi ønsker at få skrøbeligheden ud af systemet, så hvis det, der sker lige nu nogensinde gentager sig, vil vi have seks måneder i stedet for tre år til at få en meningsfuld forbedring af kapaciteten. Og det er måden, på hvilken regeringen nu ser ud til at handle," sagde Taiclet.

Rheinmetall, en af Europas største producenter af ammunition, øger også sin produktion som følge af Ruslands invasion af Ukraine. Den tyske hovedaktør i leverancer til hærstyrker ligger for tiden i drøftelse med Ukraine om at placere produktionskapaciteter i landet.

Den amerikanske producent af systemer til hærstyrker, General Dynamics, siger, at den arbejder i flere skift for at øge produktionen. Det gør man samtidigt med at man bygger nye faciliteter og indfører mere tidssvarende udstyr for at forbedre produktionen. Pentagon anslår i mellemtiden, at det har leveret mere end en million 155 mm granater til Ukraine i løbet af det seneste år.

Regeringer rækker også ud over egne grænser for at løse deres forsyningsproblemer. For eksempel underskrev USA og Danmark i februar en aftale om at give hinanden prioriteret støtte til forsvarsrelaterede varer og tjenester. Aftalen er en af mere end et dusin sådanne aftaler, som Pentagon har indgået.

Det at kunne opnå højere produktionshastigheder er behæftet med behov for forudgående investeringer i bl.a. anlæg og værktøjer. Det kræver også, at der ydes ulempebetaling m.v. til faglærte arbejdere. Omvendt stiller samme industribranche i udsigt, at man kan opnå lavere enhedsomkostninger gennem stordriftsfordele.

Nye horisonter

I år har USA også lagt mere vægt på en indsats for at arbejde med ikke-traditionelle leverandører, herunder en række nystartede virksomheder. I USA har man ansat Apple-direktør Doug Beck til at lede en innovationsenhed for forsvarsmateriel (Defence Innovation Unit), som nu rapporterer direkte til den amerikanske forsvarsminister.

Oplægget til det kommende amerikanske forsvarsbudget, der i øjeblikket er til behandling i Kongressen, omfatter mere end 100 mio. USD i finansiering af en ny organisation, der har til formål at forbinde privat kapital med nystartede virksomheder, der arbejder med innovative teknologier med nationale sikkerhedsapplikationer. Et særligt kontor for Strategisk Kapital gør brug af værktøjer som lån og lånegarantier, der har til formål at bygge bro over det, der anses som værende en investeringskløft.

Pentagons brede indsats for at udvide puljen af entreprenører har allerede vist tegn på at kunne betale sig. Hæren har små og utraditionelle leverandører, der er involveret i et projekt, der omhandler fremtidige taktiske ubemandede flysystemer (Future Tactical Unmanned Aircraft System). Virksomheder så som Anduril, en forsvarsfokuseret opstartsvirksomhed, der støttes af venturekapitalforetagendet Founders Fund, er ved at blive fast leverandører af materiel såsom platforme, der kan bekæmpe ubemandede luftfartøjer og andre produkter. US National Reconnaissance Office er begyndt at gøre forretninger med en vis regelmæssighed med nye kommercielle tjenesteudbydere, herunder firmaer, der arbejder inden for hyperspektral billeddannelse og systemer, der kan sende genstande i kredsløb om jorden.

Afslutningen på den kolde krig omformede den amerikanske forsvarsindustri. Indvirkningen på samme sektor af en anden krig, Ruslands fuldstændige invasion af Ukraine, tegner til at blive lige så vidtrækkende.